

ОБЛАСНИЙ ПІОНЕРСЬКИЙ

СЬОГОДНІ В КІРОВОГРАДІ розпочинається обласний піонерський зліт, присвячений 50-річчю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

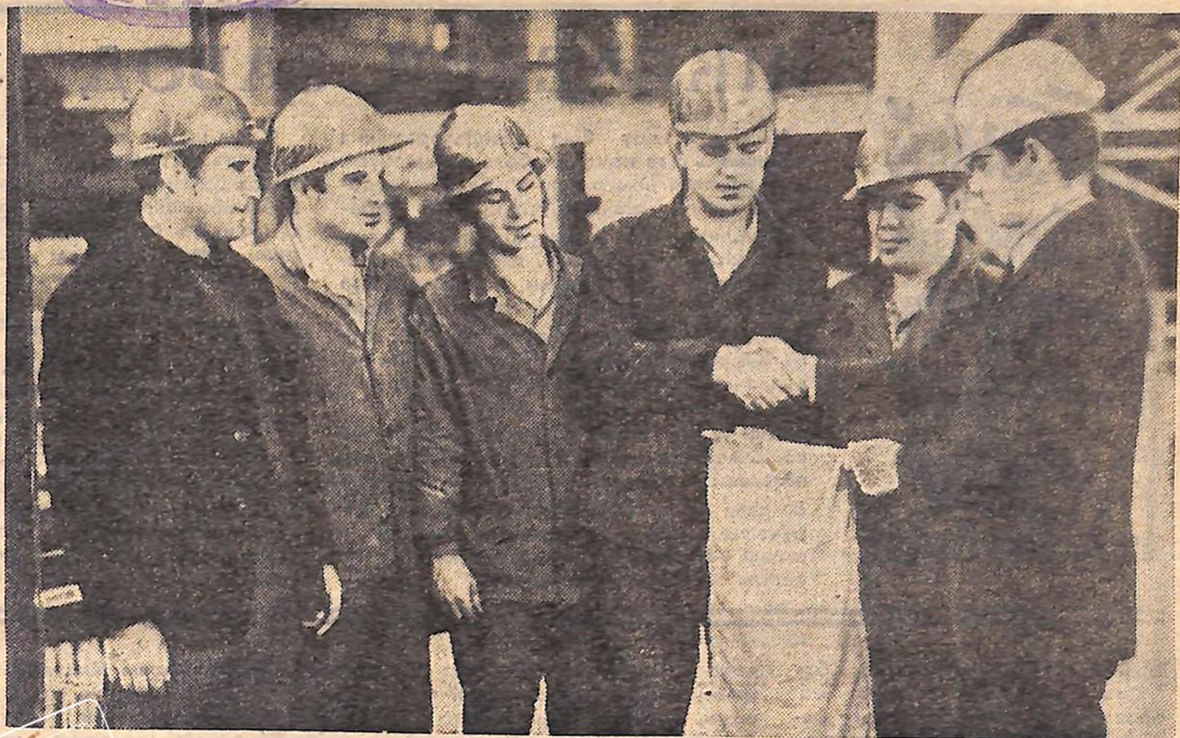
Протягом двох днів юні ленінці зустрінуться з цікавими людьми, побачать і пізнають багато нового, продемонструють своє вміння в спортивних змаганнях, іграх, художній самодіяльності тощо.

Вітаємо учасників обласного піонерського зльоту, бажаємо щасливого і сонячного настрою.

(Матеріали про обласний піонерський зліт читайте в одному з наступних номерів газети).

Приємно одержувати нагороди — це завжди радість. Тому й настрій у цих будівельників Побузького нікелевого заводу — членів комсомольсько-молодіжної бригади, очолюваної Володимиром Шмаровозом, хороши. Колектив монтажників в соціалістичному змаганні завоював перехідний вимпел обласної газети «Молодий комунар».

(Розповідь про молодих будівельників Побузькя читайте на 2-й сторінці).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 72 (1552).

ЧЕТВЕР, 15 червня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

З ВІКНА відкривається вид на Кременчуцьке водосховище, на тихі дніпровські заплави та береги з перелісками. Цех ніби взяв собі у Дніпра шматочок його чистоти і безмежжя, так тут свіжо, привабливо, просторо. Зелена підлога — дніпровська хвиля, білі халати — паруси в далечині...

Я не знаю, чи тої хвилини саме такі асоціації виринули в думках Олі Самбур, але настрої у неї був підходящий для лірики.

Оля складала екзамен. Врзніц вона прийшла на зміну апаратни-ком-шліфувальником 3-го розряду, а вже по обіді стала робітницею 4-го розряду. Правда, документально підвищення кваліфікації ще не оформлене, але іспит вона витримала чудово.

Комсомолка зі мною розмовляла уривками. Їй не хотілось покидати робоче місце. Незважаючи на екзамен, вона однаково виконає змінне завдання. І незважаючи на кореспондента. Оля добровільно взяла найвищий темп роботи, який тепер став для неї обов'язковим. Знизити його вона вже не може. З початку року Оля нікому не поступалася першістю у своїй професії, і як краща апаратниця сподівається одержати мандат на честь 50-річчя утворення Союзу РСР. Сьогодні вона доводить до високого класу точності 1600 деталей за зміну. Ніхто не здивується, коли Оля Самбур здає більше деталей, та коли б їх виявилось менше, дуже дизувалися б майстер Анатолій Олексійович Стоян, старша апаратниця Га-

лина Олексіївна Панченко. Та ще — Люда Будакова.

Люда Будакова не працює в тому цеху, що взяв собі шматочок дніпровської просторіні. Люда тільки закінчила 7-й клас, але вона — голова ради піонерського загону, а Самбур Ольга Сергіївна — загонова вожата, учениця її

добре знає і хоче бути схожою на дівчину, котра працює в цеху і так добре вміє захопити дітей усіма цікавими справами. Завод чистих металів подарував школі піонерські атрибути, спортивний інвентар, а вчорашнім семикласникам здається, що все те дарує загонова вожата. На катку з нею весело, в походах «Зірниця» — надійно. Завтра піонери вирушають з Олею Самбур на острів,

живописний куточок суші, що раніше був частиною «материка», та дніпровська вода, розлившись морем, оточила підвищену місцину.

Діти знають, що Ольга Сергіївна носить звання ударника комуністичної праці. Інакше бути не може, бо апаратниця освоїла всі професії, котрі тільки є в цеху. Всі до єдиної! Отак, як вони поруч з математикою оволодівають премудростями хімії, образністю літератури, масштабною географією.

Така людина має дружити з книгою. Логіка речей підказує. А ще — подарунки комсомольсько — молодіжної зміни майстра Стояна своїм підшефним. На 50-річчя піонерської організації загонова вожата принесла дітям твори Леніна. І розповіла, що в зміні добре роз-

повсюджується література, кожен робітник купує книги. Без книги не станеш ні інженером, ні кваліфікованим робітником.

...Цех — як частинка сонячної даліни. Хай за вікном вітер гонить буруни морем, стьобає дощем по шибках, хай ховається в туманах виднокрай. Тут — світло, просторо. Тут люди добрі.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

м. Світловодськ.

Договір про дружбу та співробітництво

13 червня в Москві відбулося засідання Президії Верховної Ради СРСР, на якому було обговорено питання про ратифікацію Договору про дружбу та співробітництво між Радянським Союзом і Іракською Республікою.

Президія Верховної Ради постановила: поданий Радою Міністрів СРСР на ратифікацію Договір про дружбу та співробітництво між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Іракською Республікою, підписаний у Багдаді 9 квітня 1972 року і схвалений комісіями в закордонних справах Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР, ратифікувати.

(ТАРС).

У Центральному Комітеті КПРС

Про заходи до посилення боротьби проти пияцтва і алкоголізму

У прийнятій Постанові в цьому питанні ЦК КПРС зобов'язав ЦК Ксмпартії союзних республік, крайком, обкоми, міськомком, райкоми партії і первинні партійні організації поводити рішучу й наполегливу боротьбу проти пияцтва та алкоголізму, розробити конкретні заходи до широкого розгортання масово-політичної і культурно-виховної роботи в колективах та серед населення за місцем проживання, посилення протинаркологічної пропаганди, підвищення ефективності громадського й адміністративного впливу на осіб, які зловживають алкоголем.

Міністерству охорони здоров'я СРСР, Комітетові по пресі при Раді Міністрів СРСР, Державному комітетові Ради Міністрів СРСР по телебаченню і радіомовленню, Комітетові по кінематографії при Раді Міністрів СРСР, Міністерству культури СРСР, Комітетові по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР, Всесоюзному товариству «Знання», редакціям центральних та місцевих газет і журналів запропоновано активніше використовувати пресу, радіо і телебачення, кіно, видавничі заходи, лекційну пропаганду, фізичну культуру і спорт з метою посилення протинаркологічної пропаганди, роз'яснення величезної шкоди, якої завдає пияцтво здоров'ю людей, вихованню дітей і підлітків усього радянського суспільства.

Міністерству охорони здоров'я СРСР, Міністерству освіти СРСР, Академії педагогічних наук СРСР, Державному комітетові Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті разом з ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ доручено розробити пропозиції щодо системи протинаркологічної пропаганди і виховання учнівської та працюючої молоді і забезпечити їх здійснення.

ЦК КПРС зобов'язав виконкомом місцевих Рад депутатів трудящих разом з профспілковими, комсомольськими, фізкультурними та іншими громадськими організаціями, керівників підприємств і установ вжити заходів до поліпшення організації культурно-го дозвілля трудящих у вихідні і святкові дні.

З цією метою розробити і здійснити заходи для розширення мережі заміських баз відпочинку трудящих, використовуючи для цього, зокрема, приміщення піонерських таборів у вільний від обслуговування дітей час; забезпечити створення в заміських зонах відпочинку додаткової кількості ліжних баз, катків, павільйонів і майданчиків для демонстрування кінофільмів, читалень, човнових стапій, пунктів прокату, спортивного, культурно-побутового інвентаря і туристичного спорядження; вжити заходів до розширення кількості спортивних майданчиків, тенісних кортів, катків і т. ін. У колгоспах і радгоспах, у житлових кварталах міст і селищ.

Запропоновано Міністерству культури СРСР, Комітетові по кінематографії при Раді Міністрів СРСР організувати в кінотеатрах, у вільних і середніх спеціальних учбових закладах, санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах, парках, і на відкритих майданчиках безплатне демонстрування науково-популярних і документальних кінофільмів, що розкривають шкідливість пияцтва і алкоголізму.

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Бюро обкому ЛКСМУ розглянуло підсумки змагання комсомольсько-молодіжних тракторних бригад за період весняно-польових робіт 1972 року.

Перше місце присуджене комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді № 2 колгоспу імені Куйбишева Олександрійського району, де бригадиром Віктор Галушко і групкомсоргом Валерій Легкошерст. Цьому колективу вручено перехідний приз імені Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталона, перехідний Червоний прапор і Почесну грамоту обкому ЛКСМУ.

За друге місце перехідним Червоним прапором Дн-

ТРИ КРАЩИХ ТРАКТОРНИХ

мітрівської Комуністичної Спілки Молоді Народної Республіки Болгарії та Почесною грамотою обкому ЛКСМУ нагороджена комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Ульянова Ульянівського району (бригадир Анатолій Харкавий, групкомсорг Олексій Руденко).

Бригада Миколи Давидова (групкомсорг Микола Титенко) з колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району здобула третє місце. Їй присуджується перехідний Червоний вимпел і Почесна грамота обкому комсомолу.

П. Безтака

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

(Продовження. Початок в газетах за 18, 23, 25, 27, 30 травня та 1, 3, 6, 8, 13 червня).

У ті дні свідомі робітники ще й не раз подумали своє ставлення до лєнінської Комуністичної партії. Вони ще більше зріклилися з нею і личилися вступити в її ряди. Врякуючи революційну волю трудящих, інтернальний Комітет оголосив лєнінський прозов у партію. До заводського осередку надійшли від робітників сотні заяв про бажання вступити до лєнінської партії. Кандидатури бажаних обговорювалися на заводських зборах. До партії приймали тих, хто пройшов сувору школу громадської війни, брав нагляднішу участь у громадському житті, самовіддано боровся за відбудову заводу, — всіх, хто готовий був віддати своє життя за справу лєніна. Всього за час лєнінського прозову заводську партійну організацію на заводі 125 найактивніших трудящих на перестали. Зріс партійний прозовар. Комуністи становили близько 10% від усіх робітників.

Мезабаром з ініціативи комуністів у заводському клубі відкрився лєнінський куток, любозно прикрашений старинними ризиками жінок-робітниць. Згодом такі кутики були організовані в усіх цехах. Сюди збирали асе, що мало відношення до пам'яті про Володимира Ілліча. В лєнінських кутках дорослі й молодь прозводили своє дозвілля. Вони слухали розповіді робітників-комуністів Г. Гуляницького, Г. Журбинського, А. Полупанова, яким пощастило особисто бачити й чути В. І. Лєніна. Дзвінко і натхненно лунали пісні про любимого вождя у виконанні заводського хорозого колективу, в якому на початку 20-х років заспізувачами були Михайло Гришко (нині народний артист СРСР, лауреат Державної премії, соліст Київського театру опери і балету імені Т. Г. Шевченка) і Петро Селіванов (нині народний артист РРФСР, соліст Великого театру СРСР), що починали свою трудову діяльність робітниками заводу.

Найближчим помічником заводської партійної організації був комсомольці. Комсомольський осередок було створено на заводі 50 років тому, 21 травня 1922 року, а через рік він об'єднував 40 кращих молодих червонозорівців. Першим секретарем комсомольської організації був слюсар Олександр Михайлович Іваненко. Велику роботу серед заводської молоді проводили також члени комсомольського комітету Петро Сидяк і Всеволод Бондаренко. Молодіжна організація заводу з перших днів свого існування користувалася довірою й авторитетом серед робітничої молоді. Вона відзначалася завзятістю, діловитістю і дисциплінованістю. У червні 1923 року на губерньському конкурсі виробничих комсомольських осередків їй було присуджено другий приз. Комсомольську роботу в цехах заводу з 1923 року стали очолювати цехорги. Всі комсомольці мали постійні доручення. Для роботи серед неспілкової молоді було виділено пропагандистів.

Інтерес і потяг заводської молоді до комсомолу був великий. Уже в 1923 році вся червонозорівська молодь знаходилася під ційним впливом комсомольського осередку. До середини 1925 року в його рядах налічувалося 540 членів ЛКСМУ і 210 спізучаючих.

Переважаюча більшість тодішніх комсомольців, — пише у своїх спогадах П. В. Сидяк, — прийшли на завод з освітою за 2—4 класи. Та всі прагнули вчитися. Деякі здобули середню і вищу освіту. Так, Олександр Іваненко згодом став інженером, керівником великого заводу в Москві, Семен Трегуб — відомим літературним критиком, Михайло Бондаренко, Григорій Гамаюнов, Іван Ганінов, Петро Тарасенко — партійними і радянськими працівниками.

Виховуючи членів Спілки та робітничу молодь в комуністичному дусі, осередок проводив велику шефську роботу. Він шефствував над комсомольським осередком села Сентова (нині Родніківка), над дитбудинком, над кількома школами міста, тримав зв'язок з польським комсомолом, з військовими частинами та з виробничими комсомольськими осередками Одеси, Харкова і Миколаєва.

Кожна робітниця усвідомлювала, що найбільшим впливанням пам'яті вождя в неухильно виконання його заповітів. Своєю вірністю їм червонозорівці доводили на ділі. В числі перших у країні вони завершили відбудову великого заводу, першими серед колективів підприємств сільськогосподарського машинобудування України вже наприкінці 1924 року досягли, а до закінчення відбудовного періоду запле неперезнани довсений рівень продуктивності праці. Водночас значно збільшили і собівартість продукції. За відрахуванням селян та вистовками централізації і місцевих спеціальних комісій, якістю продукції і організацією праці на заводі «Червона зірка» в період відбудови були визнані найкращими з усіх заводів сільськогосподарського машинобудування республіки.

Справжню святкову радість переживав колектив заводу, коли за трудові здобутки й високу організацію праці влітку 1925 року їм удостоїлася вищої нагороди Українського Радянського уряду. За кілька днів до нагородження на «Червоній зірці» побував голова ВУЦВК Г. І. Петровський. Всеукраїнський староста обійшов усі цехи заводу, розмовляв з робітниками й переконався, що колектив заслуговує відзнаки.

Першого липня 1925 року за пропозицією Г. І. Петровського Президія ВУЦВК постановила нагородити робітників «Червоної зірки» грамотою і Червоним прапором.

Це була вже друга висока урядова нагорода. А першу високу державну нагороду — Аттестат ЦВК СРСР, підписаний М. І. Калініним, — червонозорівці одержали за високі показники в поліпшенні якості заводської продукції ще в серпні 1923 року на Всеросійській промисловій виставці. На ній червонозорівські слюсари та молодтарі завоювали першість серед машини і тієї ж візичини заводів, а й 12 капіталістичних країн, які були там представлені.

За самовіддану працю на відбудові заводу багать червонозорівцями були нагороджені орденами й грамотами. Першими серед них, найвищу нагороду — орден Трудового Червоного Прапора одержали робітники Євген Зінозівич Безлетний, Давид Іванович Бурлака, Андрій Павлович Карпов, Василь Іванович Федоров.

(Далі буде).

ДЗВЕНИТЬ піснями табірне піонерське піто, порз канікул, захоплюючих походів і цікавих зустрічей, час, коли можна багато бігати, плавати, грати в м'яча... А коли від річки повіє прохолодою, і тихий літній вечір спалахне щедрістю зірок, тоді збираються мешканці піонерського табору навколо вогнища і слухають розповіді вожатої, щораз відходячи в них нове, незнане досі.

Наш кореспондент А. БАБАК пропонує тим, кого зібрав дзвінкий піонерський горн біля багаття, інтерв'ю, взяте у піонерів різних поколінь, про найкращі пам'ятні події їх піонерського життя, про зв'язок з кіншініми піонерами та про те, якими б вони хотіли бачити сучасних піонерів.

КРІЗЬ РОКИ НЕСПОКОЮ

Зінаїда Матвіївна ЗАВІНА, піонерка 20-х років, колишня вожата, вчителька, нині пенсіонерка:

Школярі часто просять мене розповісти про сирани, захоплення перших піонерів. Для них це цікава, щораз нова історія, а для мене життя — буремне, хвилююче.

Нішов суворий 1922 рік. Це був тяжкий і водночас прекрасний час, бо вперше в світі створювалося суспільство, головним принципом якого було: «Людина людині друг, товариш і брат».

Я виховувалася тоді в школі-інтернаті, навчалася в п'ятому класі. Підійшов якось до мене Толь Стерпул й говорить: «Зіно, ми, члени піонерської організації імені Спартак, вважаємо, що ти гідна вступу до осередку». Я дуже розхвилювалася, а згодом, коли прийняли, вперше обійшла бути вірною інтересам робітничого класу, бути сміливою, чесною на словах і на ділі. Перше піонерське доручення було серйозне, підштовхувало: виступити перед учасниками окружного з'їзду робітничої освіти. Виступи адався. Це був мій перший успіх, мій незвичайний перемога.

Життя в нашому піонерському загоні випирало: ми вчилися робити все своїми руками, захоплювалися кітими іграми, влаштовували фізкультурні заходи з елементами акробатики, брали участь у ліквідації неписьменності, боролися з безпритульністю.

По всіа області серед лісового затинку, біля тихоплиних озер та річок, в школах учористі і радісно просунув сурнали. І затріпотів на високій шоглі табірний піонерський прапор. Здрастуй, літо піонерське!

Наш фотокореспондент побував на святі відкриття о піонерському таборі ім. Ю. Гагаріна м. Кіровограда. З початком літнього відпочинку піонери поздоровилися з членими табору Л. А. Мороз. Після закінчення учористого піонерської літньої, відбувся концерт художньої самодіяльності, масові ігри, атракціони, тощо. А потім у вєнірз небо полинула піонерська пісня, спалахнула багаття.

На фото: Сергій ВЕЛИКОВСЬКИЙ і Віра ГРУШКОВСЬКА підіймають прапор.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

Боротьба з безпритульністю, на мою думку, найбільш яскрава картина діяльності піонерів нашого міста. Знали, щоб вжити цих дітей з руїни і щастя для сміття, потрібно завоювати їхню довіру, прихильність. Наші хлопці Толь Стерпул, Миша Савченко, Боря Кацо запропонували поділитися з нашими опованцями своїми обідками (хоч й ми не завжди були ситі). І ми, прихилившись від вихователів шматки хліба, мчали на вулицю Калініна, де у напівазруйнованому будинку знаходилися наші «літні». Безумовно, було неслєко, але в процесі роботи росла повага до нас не лише з боку безпритульних, а й місцевого населення, адже ми овіли добре працювати, співати пісні, доисмагати у всьому старшим. Піонер — всім дітям приклад. За цим принципом ми жили, працювали, вчилися.

Тринадцять років в віддалі роботи з дітьми. Піонерська робота для мене є покликом душі, умовою особистого щастя.

Дмитро Федорович ЧНІСОВ, піонер 30-х років, заступник начальника позавідомчої охорони мисливського УВС:

З тих пір, коли я востаннє пов'язав червоний галстук, мняжу понад тридцять років, однак, назвати добре зберегла найкращіше того часу, А цікавих подій, зустрічей

було немало. Незважаючи на життєві труднощі, на те, що замість справжнього футбольного м'яча ми гнали по майданчику палицю, набиту різним ляміттям, — наше піонерське життя було веселим і різноманітним. Потяг до знань, до книги — величезний. Не прагнуло винятку, щоб хтось з моїх друзів-піонерів не вивчив уроку, або не з'явився до школи без поважної причини.

Всього двічі був я у піонерському таборі, що знаходиться поблизу села Соколовки, та його атмосфера — дружби й співчутності — запам'яталася назавжди. При світлі вогнища слухали ми розповіді вожатої про успіхи авіаторів, про переліт екіпажу Чкалова з Москви через Північний полюс в Америку, про наддальський переліт жіночого екіпажу в складі Гризодубової, Раскової, Осипенко на Далекий Схід, їм анлодував світ. Ми ж, хлопчики і дівчатка, пишались нашими героями, прагнули бути схожими на них.

Одного разу завітав до нас справжній, живий герой — учасник боїв на озері Хасан, нагороджений медаллю «За бойові заслуги». Зустрічали ми його дуже учористо, захоплено. Не хотілося б повторити традиційними фразами «слухали, затамували подих», та що поробиш, коли слухали, справді затамували подих, забувши про все на світі, всім еством поринувши в розповідь білля. А дівчата уявля тм часом малювали страшно, романтичну картину бою... Я не пам'ятаю прізвища героя, та його слова: «Будьте сильними», вкарбувалися в пам'ять, стали девізом нашого піонерського буття.

Ми добре розуміли: сильний той, хто багато знає, вмє добре бігати, стрибати, плавати. Не було в нас басейнів, не було обладнаних за останнім словом техніки спортзалів, та було гоговне — бажання займатися спортом. У парку імені Лєніна стояла 35-метрова вишка, єдина в місті, з якої можна було стрибати, одягнувшись парашут. Пам'ять й досі зберегла почуття насолоди, святковості, яке одержували після кожного стрибка.

А ще ми, безумовно, як і піонери усіх поколінь, любили пісно. Співали скрізь: в піонерському таборі й під час перера, простуючи на стадіон чи крокуючи з вожатою лісовою стежиною. Закоханість у піонерську пісню не полишала мене й досі. Складаю пісні для піонерів, пишу вірші для них. І так хочеться, щоб кожна створена мною пісня чи пірш допомагали кіншінім піонерам в їх неважкому житті, робили їх добримми й сильними.

Жанна Яківна ЯЦЕНКО, піонерка років війни, нині вчителька початкових класів восьмирічної школи № 8 м. Кіровограда:

У нас, дівчаток і хлопчиків воєнних років, справ було багато. Сталося так: швидко прийняли мене в піонери, пов'язали червоний галстук, як почалася війна. І наша радість, мрії про піонерські табори, про походи з вожатою померкли. На країну насувалася гірша хмара — фашизм. Наші серця, відкриті для дитячих забав, для всього світлого, доброго, радіом подоросішали, приймалися турботами батьків і матері.

Війна змусила мене розлучитися з моїми друзями-піонерами: сім'я евакуувалася в один з приміських радостів Сталінабада (нині Душанбе). Яких тільки національностей дітей не було там: і росіян, і українців, і євреїв, і латвін, і естонців! Ми дещо не розуміли один одного, та це не зупиняло нас. Дружба відна млічила з кожним днем.

Запам'ятався наш перший робочий день на збиранні базовника. На поле йшли як на демонстрацію — з червоними галстуками на грудях, рівними ризами. І кожному хотілося в той час працювати якнайкраще, бо знали, що зароблені гроші — це й наш внесок у наблизження перемоги.

Не забудеться і наше шкєство над пораненими вєсєвого госпітально. Ми завжди були для них бажаними гостями і водночас добрими помічниками. З нашими приходом налати оживали: із столічк поранених білля з'являлися квіти, книги, веселим настроєм проймалися назвіть тяжкохворі. Кожного свята виступали з концертами художньої самодіяльності, разом зустрічали Новий рік, влаштовували ялинки, чятали білий листи річкни. А тим, хто від'їжджав на фронт, дарували сувєніри, виготовлені власноручно. І стільки потім було в нас радості. Це б пак — одержали листа з передової!

Все моє життя зв'язане зі школою, з піонерською роботою. Нині я вчителька. До цього тринадцять років працювала старшою піонервожатою. Робота з дітьми — моє покликання. Найціквіше для мене в житті — допомагати хлопчикам і дівчаткам робити піонерське життя ще більш захоплюючим. Вважаю: найперші піонери мають стати патріотами своєї Батьківщини, а відтак і світанки, що зустрічатимуть діти біля табірних багаття, будуть безхмарні, зоряні.

Таня ЛІЗУНОВА, піонерка 7-го класу, голова ради дружини Сазонівської восьмирічної школи Кіровоградського району:

Сьогодні я піонерка, та мняє рік і того, сьогоднішні семикласники, приймуть у комсомол. Назе ж року для нас пролунає останній дзвінок у рідній школі. Порівняно складується наш доі — дєхто проловжує навчання в середній школі, інші мають назів оступити до технікумів, хтось підліпить батька, матір на полі. Як згадка про нас зааніється дубова алея, названа Лєнінською, бо посадили нашіми класом у рік Лєнінського ювілею. Пройдуть роки, і дубки виростуть, стануть міцними, промезними дубами. З'їдемося колись зі всім разом. Прийдемо до дубів, а коли, горді, вєсмі, про щєсь таємичне сповістусь. Та ми знаємо, що секретів у них від нас немає. Це вони просто нагадають нам, дорослим, той радєний щасливий час, коли ми їх саджали: копали ямки, підливали водичку, припизували до стовпчиків...

Ми, піонери 70-х років, живемо в радєсний і щасливий час. Звичайно, ми багато знаємо, вєсмі, для нас відкриті двері палацїв піонерів і дитячих спортивних шкєл, нас кличуть піонерські сурни в табори відпочинку. І де б ми не були, що б ми не робили у всьому — навчанні, праці, житті — ми зберітємо свій крок по Лєніну.

зустрічі». (М). 15.35 — Передача, присвячена чехословацько-радянській дружбі. (М). 15.35 — Художній фільм «Прощайте, друзі!». (М). 17.30 — Проблеми удосконалення управління народним господарством. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.40 — М. Анчаров.

«Дєнь за дєнем». Телеспектакль. Розділ 9. (М). 19.15 — «Стадїон КВН». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт Л. Сенчиної. (Лєнінград). 22.00 — Спортна програма. (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Червона квіткова». Спектакль Дніпропетровського російського драмтеатру. (Дніпропетровськ). 18.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Чиста криниця». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Українська кіноапарам. (К). 22.45 — Вєчірні новини. (К).

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТИНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Для дітей. Подорож у казку. (М). 10.15 — Художній фільм. (М). 11.25 — Вєсїр «Молодість». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Естрадин концерт. (М). 11.35 — «Об'єкти». (М). 13.00 — «За вашими інстами». (М).

13.30 — Новини. (М). 18.55 — Програма передач. (Кіровоград). 17.00 — «Як циязям обізнатусь». (Львів). 17.30 — «За накрєсленнями ХХІV з'їзду КПРС». «Партійне життя». (Харків). 18.00 — «Хроїлка тижня». (Кіровоград). 18.10 — До 60-річчя утворення СРСР. «Дружбою зрідились».

Виступ першого секретаря Новоархангельського РК КПУ В. Н. Пустового. (Кіровоград). 18.30 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.00 — Теоретичний вєсїр Горьківського академічного театру ім. Горького. (К). 20.00 — Тележурнал «Людина і закон». (Кіровоград). 20.30 — Телефільм. (Кіровоград). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм

грама «Час». (М). 21.30 — «Ласкаво просимо». Концерт духового оркєстру. (М). 22.35 — Кольорове телебачення. «Хата нашого роду». Документальний фільм. (М). 22.45 — Інтербачення. «Карусєля». Телеогляд. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. Телевізійний художній фільм «Шина і Іао». І та ІІ серії. (М). 19.00 — Новини. (М). 19.10 — Кольорове телебачення. Для дітей. Мультифільм. (М). 18.30 — «Товариш і піснє». (М). 19.05 — Телеальманах «Подяга». (М). 19.25 — Художній фільм «Хліб і сім'я». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм

«Кєтї запліли». (К). 23.05 — Вєчірні новини. (К). СУБОТА, 17 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Гімнастика для всіх. (М). 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. «Ранкова прогулянка». (Лєнінград). 10.30 — Для дітей. «Лічильник». (М). 11.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. Програма мультфільмів. (М). 11.45 — «Людина і закон». (М). 12.00 — Вєсїр «Молодість». (Лєнінград). 13.00 — Музичний турнір. (М). 14.05 — «Зустрічі друзів». (М). 14.45 — Новини. (М). 14.50 — Кольорове телебачення. «Музичні

зустрічі». (М). 15.35 — Передача, присвячена чехословацько-радянській дружбі. (М). 15.35 — Художній фільм «Прощайте, друзі!». (М). 17.30 — Проблеми удосконалення управління народним господарством. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.40 — М. Анчаров.

Жуди пили вишисея

КИЇВСЬКИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ В 1972 РОЦІ НА ПЕРШІ КУРСИ

Денна форма навчання. МЕХАНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

Спеціальності: машини і апарати легкої промисловості; автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів.

ХІМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

Спеціальності: технологія хімічних волокон; технологія шкіри та хутра.

ФАКУЛЬТЕТ ТРИКОТАЖНОГО ВИРОБНИЦТВА.

Спеціальності: трикотажне виробництво.

ФАКУЛЬТЕТ ТЕХНОЛОГІЇ ШВЕЙНОГО ВИРОБНИЦТВА.

Спеціальності: технологія швейних виробів; конструювання швейних виробів.

ФАКУЛЬТЕТ КОНСТРУЮВАННЯ І ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБІВ ІЗ ШКІРИ.

Спеціальності: технологія виробів із шкіри; конструювання виробів із шкіри.

ІНЖЕНЕРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

Спеціальності: економіка та організація промисловості предметів широкого вжитку.

Заочна форма навчання.

ЗАГАЛЬНОТЕХНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ.

Спеціальності: машинобудування і приладобудування; хімічна технологія; технологія предметів широкого вжитку; економіка; електронна техніка; електроприладобудування та автоматика.

ФАКУЛЬТЕТ ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ.

Спеціальності: машини і апарати підприємств побутового обслуговування; технологія швейних виробів; технологія виробів із шкіри; хімічна технологія і обладнання опоряджувального виробництва; економіка та організація промисловості предметів широкого вжитку.

Вступники на денне, вечірнє і заочне відділення із спеціальностей: технологія швейних виробів, конструювання швейних виробів, технологія виробів із шкіри, конструювання виробів із шкіри, трикотажне виробництво, технологія хімічних волокон, технологія шкіри та хутра, економіка і організація промисловості предметів широкого вжитку, технологія предметів широкого вжитку, економіка, хімічна технологія, хімічна технологія і обладнання опоряджувального виробництва — складають такі вступні екзамени:

математика (усно), фізика (усно), хімія (усно), українська або російська мова та література (твір).

Екзамен для тих, котрі закінчили школу із золотими (срібними) медалями і середні спеціальні навчальні заклади з відзнакою із перелічених спеціальностей, крім технології шкіри та хутра, технології хімічних волокон, хімічної технології, хімічної технології і обладнання опоряджувального виробництва — математики (усно). Для спеціальностей «технологія шкіри та хутра», «технологія хімічних волокон», «хімічна технологія», «хімічна технологія і обладнання опоряджувального виробництва» складається екзамен — хімія (усно).

Ті, хто вступає до інституту на спеціальності: машини і апарати легкої промисловості, автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів, машинобудування і приладобудування, машини і апарати підприємств побутового обслуговування, електронна техніка, електроприладобудування та автоматика — складають такі вступні екзамени: математика (письмово і усно), фізика (усно), українська або російська мова і література (твір).

Особи, які закінчили середню школу із золотою (срібною) медаллю або середній спеціальний навчальний заклад з відзнакою і вступають до інституту по вищеперелічених спеціальностях складають екзамени з фізики (усно).

Необхідно для вступу документи зазначені в пра- вилах прийому.

Заяви приймаються до 31 липня.

Вступні екзамени на факультети денного навчання — з 1 по 20 серпня.

Вступні екзамени на заочний та вечірній відділи проводяться з 15 липня по 20 серпня потоками (1. потік — з 15 липня, II потік — з 5 серпня).

Зарахування до складу студентів — з 21 по 25 серпня на навчання з відривом від виробництва, з 21 по 30 серпня — на навчання без відриву від виробництва.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса інституту: м. Київ-11, вул. Неміровича-Данченка, 2, КПЛП.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

КИЇВСЬКИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНИЙ ІНСТИТУТ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА I КУРС 1972—1973 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

з таких спеціальностей:

автомобільні дороги;
мости і тунелі;
будівельні та дорожні машини і устаткування;
автомобільний транспорт;
економіка і організація автомобільного транспорту.

Заяви разом з іншими документами, передбаченими правилами прийому до вузів СРСР, приймаються до 31 липня.

Вступні екзамени провадитимуться з 1 по 20 серпня з таких дисциплін: української або російської мови та літератури (письмово), математики (письмово і усно), фізики (усно).

Особи, нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю або особи, які після закінчення середнього спеціального навчального закладу одержали диплом з відзнакою, складають екзамени тільки з фізики (усно). При одержанні з цієї дисципліни «п'ять» такі вступники звільняються від подальшого складання екзаменів.

Адреса інституту: 252010, Київ-10, Суворова 1.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

ДОНЕЦЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ В 1972 РОЦІ

на перший курс денного відділення (на базі 8 класів) з спеціальностей:

теплотехнічне обладнання промислових підприємств, прокатне виробництво, обладнання заводів чорної металургії, доменне виробництво, виробництво сталі, ливарне виробництво чорних металів.

На денне відділення приймаються особи, які закінчили 8 класів. Іногородніх технікум гуртожитком не забезпечує.

На 3-й курс заочного відділення (на базі 10 класів) з спеціальностей:

ливарне виробництво чорних металів, теплотехнічне обладнання промислових підприємств, обладнання заводів чорної металургії.

Здаючи документи, вступник має пред'явити свідоцтво про народження або паспорт, військовий квиток або приписне свідоцтво.

Вступники на базі неповної середньої школи складають такі екзамени: математики (усно), російської або української мови (диктант).

На базі середньої школи: математики (усно), російська або українська мова та література (твір).

Ті, хто вступає на спеціальності виробництво сталі, ливарне виробництво, прокатне виробництво на базі середньої школи складають екзамени з російської мови та літератури (твір), хімії (усно).

Вступні екзамени: на денне відділення з 1 по 20 серпня. На заочне — з 11 по 20 липня та з 13 по 20 серпня.

Адреса технікуму: м. Донецьк-1, вул. Ленінська, 104 (іхати тролейбусом № 9 до зупинки «Райрада»).

КЕРЧІНСЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на денне відділення:

на базі восьмирічної школи — збагачення корисних копалин;
на базі середньої школи — розробка рудних і нерудних родовищ.

Заяви приймаються:

на базі восьмирічної школи з 1 червня по 31 липня;

на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня. Умови прийому загальні для всіх технікумів. Вступники складають екзамени з таких предметів: математики (усно), російської або української мови (диктант) для вступників на базі восьмирічної школи з російської мови та літератури (твір) для вступників на базі середньої школи.

Всі іногородні забезпечуються гуртожитком. Адреса технікуму: 334515, м. Керч-15, вул. Войкова, 1а.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників. По закінченні училища учні одержують атестат про середню освіту та атестат по спеціальності з присвоєнням 2—3 розряду. Учні набувають таких спеціальностей:

на базі 8 класів з одержанням середньої освіти: токарі по металу, слюсарі механоскладальних робіт, електрогазозварники, слюсарі, електромонтажники;
на базі 10—11 класів (строк навчання 1 рік): токарі по металу, машиністи електромостових кранів — електрослюсарі, електрозварники;

на базі 8 класів з строком навчання 2 роки без здобуття середньої освіти: слюсарі механоскладальних робіт.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата віком від 15 років і старші. Демобілізовані із лав Радянської Армії.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні прищеплення, 7 фотокарток розміром 3x4 см.

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються: з строком навчання два та три роки, безплатним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям; з строком навчання 1 рік стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць.

Під час виробничої практики кожному виплачується 33 проценти від вартості виробленої продукції.

Початок занять з 1 вересня 1972 року.

Гуртожитком забезпечуються лише юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Вагута, 1, телефон 5-10-48. Автобусом їхати до зупинки Жовтнєве селище.

ДИРЕКЦІЯ.

ХАРКІВСЬКИЙ МЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

В технікумі є денне та вечірнє відділення, на яких навчаються такі спеціальності:
обробка металів різанням;
дрезини внутрішнього зіснання;
монтаж і ремонт промислового обладнання;
планування на підприємствах машинобудівної промисловості.

Прийом провадиться на базі восьмирічної та середньої шкіл.

Адреса технікуму: м. Харків-36, вул. Войкова, 2а. Їхати трамваями №№ 5, 8, 13, 14. Зупинка селище імені Артема.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначерського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому КПСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.